

# Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

## Ludwig Dietz: Nogle nye Psalmer oc Lofsange.

Hjælp Gud, hvor stor er menneskets sorg og nød

[a 4v]

¶ Een skøn wise/ vdi huilcken ith  
menniske bekiender oc begræder  
søn elendighedt/ begerendis  
forbedring/ hielp och trøst aff  
Gudtz ordt.

Hjelp Gudt huore stoor er menniskens sorg oc nødt/  
huem kandt thet alt fortelge/  
Plath ligger handt vdi alle radt er dødt/  
oc ey weed søn elende/  
hierte modt oc sindt/ er slett forblindt/  
forderffuit y alle maade/  
kandt sig inthet til raade/  
Kiender inthet goth/ holder thet for spott/  
thet Gudt er kiertt/ haffuer sig forført/  
modt all hans hellige wilge.  
O HERRE Gudt hielp oss thette iammer stille.

b 1r

Jngen roo paa iorden her handt finde | maa/  
ingen macht kandt hannom redde/  
thi synden hannom formaledider saa/  
  
O Gudt hielp her aff nøde/  
till tig HERRE blidt/ aff megen ydt/  
raabe wÿ thu høgiste gode/  
begaffue oss mett thin naade/  
Naar døden kommer/ oss alle mett kiømmer/  
forraader handt/ att ingen kandt /  
thin gunst oc naade foruerffue.  
O HERRE Gudt/ ladt oss icke saa forderffue.

A huadt wor nu thin wrede her saa grum  
thin ordt the loghe forborgen/  
Men nw the giffue sÿne liwdt igen saa from/  
will ingen nw meer sørge/  
mandt hører them wel/ mett Christelig skiell/  
dog faa wille them anamme/  
oc sÿn vndtskaff bekiende.  
Thet er beder giordt/ ey høre thin ordt/  
endt høre them saa ther effter ey att gaa/  
a wor straff haffuer ingen maade.  
O HERRE Gudt/ skienck oss aff thin gunst oc naade.

See oss an formedels thin kiære søn/  
som teg monne well befalde/  
Saa dyrth haffuer handt oss kiøbt till sig igen/  
rigelig betalith alle.  
Och mett sÿn dødt/ løøst all wor nødt/  
thin naade wilde thu oss skiencke/  
hans blodt skal oss bestencke/

b 1v

thin wrede ladt staa/ straffe | oss ey saa/  
forget wor skyldt/ oc wer oss huldt  
wor syndt bekiende wÿ alle.  
O HERRE Gudt/ thine børn ladt oss nw kalle.

Then stundt thu haffuer saa kortelig thine ordt/  
sendt oss igen paa iorden/  
Til trøst som wore aff dieffuelske skudt formyrdt/  
  
lad oss nw fromme worde/  
thet er ÿ thin macht/ er all wor acht/  
ingen raadt kunde wÿ fram leede.  
Wÿ ere vdi thin wrede/  
see icke an/ wor syndt oc skam/  
men kiendt thit ordt/ all naade haffuer giordt /  
thi thet er menniske worden.  
O HERRE Gudt/ ladt thet for oss haffue thaalit.

Frygde tig mett snildhed/ thu som æsth hans folck /  
forsmaadt skalt thu ey bliffwe /  
Men see att thu ey plat fornechte skalt/  
then skatt handt tig haffuer giffuet/  
Thet er hans ordt/ ther ÿ bliffue hartt/  
thet giør oss ey ath wÿge/  
hues kraffter ere saa rige/  
Hwor thet er beskieert/ bliffuer thet formeert/  
troo fast ther paa/ ladt twiffuell gaa/  
seth haab till then her offuen.  
O HERre Gudt/ til euig tÿdt wÿ tig loffue/  
AMEN.